

Sygn. akt VU 960/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant stażysta Katarzyna Pielużek

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku P. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania P. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 31 sierpnia 2016 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., po rozpoznaniu wniosku z dnia 5 lipca 2016 roku, odmówił ubezpieczonemu P. W. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca na dzień rozwiązania stosunku pracy udowodnił okres ubezpieczenia wynoszący łącznie 38 lat, 9 miesięcy i 2 dni, wobec wymaganych 40 lat.

W odwołaniu od decyzji ZUS, złożonym w dniu 28 września 2016 roku, ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu odwołania skarżący podniósł, że wykazany przez niego okres uprawniający do emerytury wynosi 40 lat, a organ rentowy nie podał jakich okresów składkowych i nieskładkowych nie zaliczył do stażu ubezpieczeniowego, odmawiając mu prawa do świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Na rozprawie w dniu 12 grudnia 2016 roku wnioskodawca oświadczył, że domaga się zaliczenia do okresu ubezpieczeniowego okresów zarejestrowania jako osoby bezrobotnej, a nie wyłącznie okresów pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan

faktyczny :

W dniu 5 lipca 2016 roku P. W., urodzony (...), złożył wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego.

(dowód: wniosek o świadczenie przedemerytalne k. 1-4 - w aktach ZUS)

W okresie od dnia 29 czerwca 1975 roku do dnia 31 sierpnia 1978 roku wnioskodawca pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. Następnie w okresie od

dnia 1 września 1978 roku do dnia 15 kwietnia 2009 roku był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Fabryce (...) w R., w tym korzystał z urlopów bezpłatnych w dniach: 11 października 1984 roku, 17 listopada 1986 roku oraz od dnia 2 maja 1990 roku do dnia 4 maja 1990 roku. Po ustaniu zatrudnienia od dnia 20 kwietnia 2009 roku do dnia 5 sierpnia 2009 roku wnioskodawca był niezdolny do pracy. W okresie od dnia 10 listopada 2009 roku do dnia 11 sierpnia 2010 roku wnioskodawca pobierał zasiłek dla bezrobotnych. Od dnia 1 stycznia 2012 roku do dnia 31 stycznia 2013 roku wnioskodawca podlegał ubezpieczeniu jako osoba współpracująca przy prowadzeniu działalności gospodarczej, a od dnia 16 lutego 2013 roku do dnia 15 lutego 2014 roku ponownie pobierał zasiłek dla bezrobotnych. W dalszej kolejności od dnia 16 lutego 2014 roku do dnia 31 marca 2015 roku podlegał ubezpieczeniu jako osoba współpracująca przy prowadzeniu działalności gospodarczej, a od dnia 1 kwietnia 2015 roku do dnia 30 listopada 2015 roku był zatrudniony w (...) H. S..

W trakcie zatrudnienia w Fabryce (...) w R. po dniu 14 listopada 1991 roku oraz w okresach podlegania ubezpieczeniu jako osoba współpracująca przy prowadzeniu działalności gospodarczej wnioskodawca korzystał ze zwolnień lekarskich. Łącznie okresy nieskładkowe wnioskodawcy na dzień rozwiązania stosunku pracy wynoszą 2 lata, 3 miesiące i 13 dni. Natomiast okresy składkowe na ten dzień wynoszą 33 lata, 3 miesiące i 17 dni i okresy uzupełniające - 3 lata, 2 miesiące i 2 dni.

(dowód: oświadczenie świadka B. W., k. 8, oświadczenie świadka T. W., k. 9, oświadczenie wnioskodawcy, k. 10, zaświadczenie Starostwa Powiatowego w R., k. 16, zaświadczenie o zameldowaniu, k. 17, zaświadczenie dla celów przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych, k. 19-19v, świadectwo pracy z dnia 15 kwietnia 2009 roku, k.l 1-1 lv, świadectwo pracy z dnia 30 listopada 2015 roku, k. 12, zaświadczenie wystawione przez PUP w R. z dnia 5 lipca 2016 roku, k. 13-15, informacja o pobieraniu zasiłków chorobowych, k. 17, kart przebiegu zatrudnienia, k. 29 - w aktach ZUS)

Jako bezrobotny w Powiatowym Urzędzie Pracy w R. wnioskodawca był zarejestrowany w okresach od dnia 11 sierpnia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku oraz od dnia 8 lutego 2013 roku do dnia 15 lutego 2014 roku.

Z tego tytułu w okresach od dnia 10 listopada 2009 roku do dnia 11 sierpnia 2010 roku oraz od dnia 16 lutego 2013 roku do dnia 15 lutego 2014 roku pobierał zasiłek dla bezrobotnych.

(dowód: zaświadczenie wystawione przez Starostę (...), k. 13-15 - w aktach ZUS)

Stosunek pracy wnioskodawcy w (...) H. S. ustał z dniem 30 listopada 2015 roku wskutek wypowiedzenia przez zakład pracy. Podstawą wypowiedzenia była likwidacja stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych (art. 30 § 1 pkt 2 k.p.)

(dowód: świadectwo pracy z dnia 30 listopada 2015 roku k. 12 -w aktach ZUS)

Wnioskodawca został ponownie zarejestrowany jako bezrobotny w Powiatowym Urzędzie Pracy w R. w dniu 7 grudnia 2015 roku i pozostaje bez pracy. Wnioskodawcy wypłacono zasiłek dla bezrobotnych od dnia 7 grudnia 2015 roku do dnia 5 grudnia 2016 roku.

W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych wnioskodawca nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji pracy zarobkowej lub odpowiedniego zatrudnienia.

Zaświadczenie poświadczające 180-dniowy okres pobierania przez wnioskodawcę zasiłku dla bezrobotnych zostało wydane w dniu 5 lipca 2016 roku. (dowód: zaświadczenia wystawione przez Powiatowy Urząd Pracy w R., k. 13- 15 -w aktach ZUS)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył, co następuje :

Odwołanie nie jest uzasadnione i podlega oddaleniu.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013r., poz. 170 ze zm., dalej - ustawa) świadczenie przedemerytalne przysługuje osobom określonym w art. 2 ust. 1 pkt 1 - 6.

Wnioskodawca P. W. domagał się przyznania świadczenia przedemerytalnego, jako należący do kręgu osób wskazanych w art. 2 ust. 1 pkt 5.

Stosownie do treści art. 2 ust 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 40 lat dla mężczyzn.

Ponadto, zgodnie z art. 2 ust 3 ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w' okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w' rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w' ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złożył wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w⁷ terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Natomiast w myśl art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149 ze zm.) poprzez przyczyny dotyczące zakładu pracy należy rozumieć:

- a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami k.p. w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,
- b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,
- c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,
- d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ k.p.

z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

W będącej przedmiotem osądu sprawie spełnienie przez wnioskodawcę warunków wymienionych w art. 2 ust 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych było bezsporne. Skarżący nadal jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna, przez okres ponad 6 miesięcy pobierał zasiłek dla bezrobotnych i w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, a wniosek o świadczenie przedemerytalne złożył w terminie 30 dni od wystawienia zaświadczenia przez Urząd Pracy w R.. W przedmiotowej sprawie organ rentowy nie kwestionował także tego, że podstawą wypowiedzenia umowy o pracę wnioskodawcy była przyczyna wymieniona w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

W związku z powyższym ocena, czy organ rentowy słusznie odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego było uzależnione od ustalenia okresu uprawniającego do emerytury, to jest czy wyniósł on 40 lat, licząc do dnia rozwiązania stosunku pracy. Organ rentowy obliczył, że wnioskodawca legitymuje się okresami składkowymi wynoszącymi 33 lata, 3 miesiące i 17 dni, okresami nieskładkowymi - 2 lata, 3 miesiące i 13 dni oraz okresami uzupełniającymi - 3 lata, 2 miesiące i 2 dni. Łączny okres uprawniający do emerytury wyniósł zatem 38 lat, 9 miesięcy i 2 dni. I to ustalenie ZUS jest prawidłowe.

W związku z zarzutem wnioskodawcy do zaskarżonej decyzji, spór między stronami koncentrował się na ustaleniu prawidłowości niezaliczenia przez organ rentowy okresów zarejestrowania skarżącego jako bezrobotnego. Mianowicie ZUS zaliczył do okresu uprawniającego do emerytury' jedynie okresy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, odmawiając jednocześnie uwzględnienia pozostałych okresów' zarejestrowania w Powiatowym Urzędzie Pracy w R.. Skarżący stał natomiast na stanowisku, że zaliczeniu winien podlegać cały okres zarejestrowania jako bezrobotnego, precyzując na rozprawie w dniu 12 grudnia 2016 roku, że domaga się uwzględnienia okresów od dnia 11 sierpnia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku oraz od dnia 8 lutego 2013 roku do dnia 15 lutego 2014 roku (organ rentowy zaliczył do stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy okresy od dnia 10 listopada 2009 roku do dnia 11 sierpnia 2010 roku i od dnia 16 lutego 2013 roku do dnia 15 lutego 2014 roku).

W myśl art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych za okres uprawniający do emerytury uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.).

Art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS stanowi, że okresami składkowymi są okresy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości określonej w przepisach o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych wymienione w przepisach o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu. Z kolei z art. 79 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wynika, że okresy pobierania zasiłku dla bezrobotnych wliczają się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz okresów składkowych w' rozumieniu przepisów' ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wyżej wymienione regulacje ustawowe nie zostały naruszone przez organ rentowy, albowiem ZUS zaliczył wnioskodawcy do okresu uprawniającego do emerytury okresy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, to jest okresy od dnia 10 listopada 2009 roku do dnia 11 sierpnia 2010 roku oraz od dnia 16 lutego 2013 roku do dnia 15 lutego 2014 roku. Okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych od dnia 7 grudnia 2015 roku do dnia 5 grudnia 2016 roku nie został przez organ rentowy uwzględniony, ponieważ okres uprawniający do emerytury należy obliczyć na dzień rozwiązania stosunku pracy, którym w przypadku wnioskodawcy jest dzień 30 listopada 2015 roku.

Stanowisko ZUS należy uznać za uzasadnione. Jak już bowiem wyżej wskazywano zaliczane do okresów składkowych są okresy pobierania zasiłków dla bezrobotnych, od których odprowadzono składki na ubezpieczenia społeczne. Okres pozostawania bez pracy oraz bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych, przypadający po dniu 15 listopada 1991 roku nie jest okresem składkowym, bowiem do okresów składkowych są wliczane jedynie okresy pobierania zasiłków dla bezrobotnych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18 września 2012 roku, III AUa 481/12).

Podkreślenia wymaga, świadczenie przedemerytalne skierowane jest do ubezpieczonych, którzy już nie są zatrudnieni i stanowi pomost między okresem zatrudnienia a uzyskaniem emerytury. Innymi słowy jest elementem zabezpieczenia społecznego do czasu nabycia prawa do emerytury w stosunku do ubezpieczonych, którzy spełniają warunki ustawy o świadczeniach przedemerytalnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2008 roku. I PK 11/08. OSNP 2009/23-24/314). Świadczenie przedemerytalne jest więc świadczeniem o charakterze wyjątkowym, przysługującym ubezpieczonym o długim stażu ubezpieczeniowym, którzy z przyczyn od siebie niezależnych utracili źródło dochodu, a ze względu na wiek nie mogą jeszcze uzyskać prawa do emerytury. Zatem warunki do przyznania świadczenia powinny być interpretowane ściśle, a dla uzyskania prawa do świadczenia konieczne jest łączne spełnienie wszystkich warunków' wymienionych w ustawie. Wnioskodawca nie spełnił warunku z art. 2 ust. 1 pkt 5 powołanej ustawy, ponieważ nie wykazał 40-letniego stażu ubezpieczeniowego.

Biorąc zatem pod uwagę, że wnioskodawca nie legitymuje się wymaganym 40-letnim okresem uprawniającym do emerytury, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹§ 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.